EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.5.2012
COM(2012) 312 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram for 2012

og med Rådets udtalelse om Finlands opdaterede stabilitetsprogram for 2012-2015

{SWD(2012) 312 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram for 2012

og med Rådets udtalelse om Finlands opdaterede stabilitetsprogram for 2012-2015

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen[3],

under henvisning til beslutninger fra Europa-Parlamentet[4],

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Europa-Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge EU's potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

(2) Den 13. juli 2010 vedtog Rådet en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker[5],

---

1 EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
2 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
3 COM(2012) 312 final.
4 P7_TA(2012) 0048 og P7_TA(2012) 0047.
5 Rådets afgørelse 2012/238/EF af 26. april 2012.

som tilsammen udgør de "integrerede retningslinjer". Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 12. januar vedtog Rådet en henstilling om Finlands nationale reformprogram for 2011 sammen med en udtalelse om Finlands opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2014.

(4) Den 23. november 2011 vedtog Kommissionen den anden årlige vækstundersøgelse, som markerer starten på det andet europæiske halvår med forudgående og integreret politisk samordning, som er forankret i Europa 2020-strategien. Den 14. februar 2012 vedtog Kommissionen på basis af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen[6], hvori Finland blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der ville blive gennemført en dybdegående undersøgelse.

(5) Den 2. marts 2012 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne for finansiel stabilitet, finanspolitisk konsolidering og vækstfremmende tiltag. Det understregede nødvendigheden af at videreføre en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale lånemuligheder for økonomien, fremme vækst og konkurrenceevne, bekæmpe arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og modernisere den offentlige forvaltning.

(6) Den 2. marts 2012 opfordrede Det Europæiske Råd tillige de medlemsstater, der deltager i europluspagten, til at fremlægge deres tilsagn i så god tid, at de kan indgå i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

(7) Den 19. april 2012 afleverede Finland sit stabilitetsprogram, der dækker perioden 2012-2015, og sit nationale reformprogram for 2012. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen. Kommissionen har også vurderet i en dybdegående undersøgelse efter artikel 5 i forordning (EF) nr. 1176/2011, hvorvidt Finland påvirkes af makroøkonomiske ubalancer. Kommissionen konkluderede i sin dybdegående undersøgelse[7], at Finland befinder sig i en situation med en mindre ubalance.

(8) Baseret på vurderingen af stabilitetsprogrammet i henhold til artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, det makroøkonomiske scenario, der danner grundlag for programmets budgetfremskrivninger, er plausibelt for perioden 2012-13, og den forventede BNP-vækst ifølge programmet er i overensstemmelse med Kommissionens forårsprognose af 2012. Fremskrivningerne for perioden 2014 og 2015 er også realistiske, da BNP-væksten forventes at blive betydeligt lavere end før krisen og lavere end efterkriseperioden i 2010-2011. Det vigtigste budgetmål i Finlands stabilitetsprogram af 2012 går ud på at reducere det offentlige underskud ved at begrænse udgifterne og øge indtægterne. Da det offentlige budget er hovedkilden til det offentlige underskud, vil en forbedring af budget-stillingen bidrage til at skabe balance på det offentlige budget. Den mellemfristede budgetmålsætning om et strukturelt overskud på 0,5 % af BNP afspejler på passende vis stabilitets- og vækstpagtens krav. Baseret på den (genberegnede) strukturelle

[6] COM(2012) 68 final.
[7] SWD(2012) 154 final.

budgetsaldo[8] har Finland opfyldt den mellemfristede budgetmålsætning i 2011, men vil afvige marginalt fra den i perioden 2012-15. Under hensyntagen til diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden er vækstraten i de offentlige udgifter i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens udgiftsmål i alle årene undtagen 2015. Programmet tager sigte på at skabe balancere i de offentlige finanser senest i 2015, således at der opnås overskud fra 2016. Gældskvoten ligger pænt under 60 % af BNP, og den offentlige gæld vil ifølge programmet toppe i 2014 på omkring 52 % af BNP og derefter begynde at falde. Der er stadig tale om et betydeligt holdbarhedsgab i Finlands offentlige finanser, hvilket fortrinsvis hidrører fra en hastigt forværret forsørgerbyrde som følge af befolkningens aldring. Holdbarhedsgabet i de offentlige finanser må overvåges løbende, og foranstaltninger må justeres tilsvarende. Finlands finanspolitiske ramme bygger på flerårige udgiftslofter, men for øjeblikket anvendes de ikke for den kommunale sektor.

(9) Produktiviteten i de offentlige serviceydelser har været faldende i løbet af det seneste årti. De finske myndigheder har allerede gennemført flere reformer for at tage højde for dette, men navnlig på lokalt plan har gennemførelsen været langsom. Desuden er en landsdækkende kommunalreform og et program til fremme af den statslige forvaltnings produktivitet undervejs. Yderligere produktivitetsgevinster og besparelser kunne opnås ved at fremme mere konkurrence i afskærmede private og offentlige sektorer via yderligere deregulering af produkt- og arbejdsmarkeder.

(10) I de seneste år har den finske regering indført nye foranstaltninger for at nedbringe ungdoms- og langtidsledigheden. Disse omfattede et pilotprogram for at nedbringe langtidsledigheden, og der er indført en social garanti til unge. De indførte foranstaltninger er ambitiøse og relevante, men skal nu gennemføres med et klart fokus på at forbedre kvalifikationsniveauet og målgruppernes stilling på arbejdsmarkedet. På baggrund af de demografiske forandringer er en forøgelse af ældre arbejdstageres beskæftigelsesfrekvens væsentlig for at sikre de offentlige finansers holdbarhed og opfylde fremtidens efterspørgsel efter arbejdskraft. Gennemsnitslevealderen er steget hurtigere, end det blev forventet i pensionsreformen af 2005, og derfor kan den nugældende pensionsalder vise sig at være for lav. Regeringen forpligtede sig i sit program til at øge den reelle alder for tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet til 62,4 år senest i 2025. I marts 2012 aftalte arbejdsmarkedets parter forskellige foranstaltninger med henblik på at forlænge arbejdslivet. Regeringen forpligtede sig til at gennemføre en pensionsreform senest den 1. januar 2017. Der må nu målrettet arbejdes på at gennemføre den aftalte foranstaltning på kort sigt.

(11) De lovgivningsmæssige hindringer i Finlands servicesektor er fortsat restriktive, og markedskoncentrationen er høj - ikke blot inden for detailhandel, men også i dele af produktionen. På detailmarkedet for dagligvarer har Finland den højeste grad af markedskoncentration, og fødevarepriserne er blandt Europas højeste. Bøderne for overtrædelse af konkurrenceretten i Finland har traditionelt været lave, hvilket skaber tvivl om deres afskrækkende virkning. Der er sket en vis udvikling i konkurrencepolitikken såsom en ny national konkurrencelovgivning og en ny lov om fysisk planlægning og byggeri. Regeringen er også indstillet på at iværksætte et nyt

[8] Den konjunkturkorrigerede saldo eksklusive engangsforanstaltninger og midlertidige foranstaltninger som genberegnet af Kommissionens tjenestegrene på basis af oplysningerne i programmet og ved hjælp af den i fællesskab aftalte metode.

konkurrencefremmende program. Dette bør rykkes frem så hurtigt som muligt med henblik på yderligere at styrke konkurrencevilkårene på produkt- og tjenestemarkeder.

(12) Produktivitetsvæksten i Finland stagnerer, og finske eksportfirmaer har mistet markedsandele på udenlandske markeder i de seneste år. Enhedslønomkostningerne er steget undtagen i fremstillingssektoren. Nogle af de pt. dominerende industrier, især elektronik- og papirindustrien, ser ud til at have toppet i deres vækst, og i almindelighed er fremstillingsindustriens andel af BNP faldende. Finland eksporterer halvfabrikata og investeringsgoder fortrinsvis til modne og langsomt voksende økonomier, og landets produkter er svagt repræsenteret i udviklingsøkonomierne. Der er behov for yderligere at diversificere den finske økonomi både i form af virksomheder og eksportmarkeder med henblik på at udvikle flere stærke eksportører i fremtiden. Uanset den hidtidige solide finske præstation inden for forskning, udvikling og innovation risikerer Finland at miste sin førende position inden for innovation i EU, hvis der ikke skabes en væsentlig stigning i antallet af innovative virksomheder med høj vækst. Dertil kræves mere innovation for at lette omstillingen fra F&U til produkter, som kan markedsføres, og der bør tilskyndes til at trænge ind på hurtigt voksende eksportmarkeder. På kort sigt vil det være afgørende også at udnytte og udbrede den omfattende knowhow på IKT-området i andre industrier i Finland, herunder den offentlige sektor. Trepartsaftalen af 2011 om lønoverenskomster baner vejen for mådeholdne lønstigninger i 2012 og 2013, hvilket forventes at forbedre Finlands relative stilling i forhold til landets vigtigste handelspartnere.

(13) Finland har givet en række tilsagn i europluspagten. Disse tilsagn, som er fremlagt i 2011, vedrører forbedring af konkurrenceevnen, beskæftigelsesfrekvensen og de offentlige finansers holdbarhed, styrkelse af den finansielle stabilitet og sikring af, at beskatningen koordineres. Kommissionen har vurderet gennemførelsen af tilsagnene under europluspagten. Der er taget hensyn til resultaterne af denne vurdering i disse henstillinger.

(14) Inden for rammerne af det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Finlands økonomiske politik. Den har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram og fremlagt en dybdegående undersøgelse. Den har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Finland, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Den Europæiske Union, ved at der fra EU-niveau ydes bidrag til kommende nationale beslutninger. Dens henstillinger under det europæiske semester er afspejlet i henstilling 1-5 nedenfor.

(15) På baggrund af denne vurdering har Rådet undersøgt Finlands stabilitetsprogram af 2012, og Rådets udtalelse[9] afspejles især i henstillingens nr. 1 nedenfor.

(16) På baggrund af resultaterne af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået Finlands nationale reformprogram for 2012 og Finlands stabilitetsprogram. Dets henstillinger under artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles især i henstilling 5 nedenfor,

[9] I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

HENSTILLER, at Finland i perioden 2012-2013 tager skridt til:

1. at fastholde en sund finanspolitisk stilling i 2012 og derefter ved at korrigere enhver afvigelse fra den mellemfristede budgetmålsætning, som sikrer de offentlige finansers langsigtede holdbarhed. Med henblik herpå bør den budgetmæssige strategi styrkes og gennemføres strengt og støttes af tilstrækkeligt specificerede foranstaltninger i 2013 og derefter, og herunder bør udgiftsmålet opfyldes. Der bør fortsat foretages årlige vurderinger af omfanget af det aldringsrelaterede holdbarhedsgab, og offentlige indtægter og udgifter bør tilpasses i overensstemmelse med de langsigtede mål og behov. Den lokale offentlige sektor bør integreres bedre i systemet med flerårige udgiftslofter

2. at træffe yderligere foranstaltninger for at opnå produktivitetsgevinster og omkostningsbesparelser i forbindelse med levering af offentlige serviceydelser, herunder strukturomlægninger og effektivitetsforbedrende territoriale administrative reformer - også for at tage højde for de udfordringer, der følger af befolkningens aldring

3. at gennemføre de igangværende foranstaltninger for at forbedre unges og langtidsledliges stilling på arbejdsmarkedet med særlig fokus på kompetenceudvikling. Der tages yderligere skridt til at fremme beskæftigelsesfrekvensen blandt ældre arbejdstagere bl.a. ved at mindske mulighederne for tidlig tilbagetrækning. Der træffes foranstaltninger til at øge den gældende pensionsalder i tråd med forhøjelsen af den forventede levetid

4. fortsat at styrke konkurrencen på produkt- og tjenestemarkederne, især i detailsektoren, ved at sikre en effektiv gennemførelse af den nye konkurrencelov og det nye program til fremme af sund konkurrence. Adgangen til de kommunale indkøb af tjenesteydelser bør åbnes yderligere ved hjælp af udbud, og der sikres konkurrencemæssig neutralitet mellem private og offentlige virksomheder. Der bør tages yderligere skridt til at sikre, at bøderne for overtrædelse af konkurrencelovgivningen er tilstrækkeligt afskrækkende

5. at videreføre bestræbelser på at diversificere erhvervsstrukturen for at øge produktivitetsvæksten og den eksterne konkurrenceevne - navnlig ved at fremskynde indførelsen af planlagte foranstaltninger for at udvide innovationsgrundlaget, samtidig med at lønudviklingen fortsat tilpasses produktivitetsudviklingen.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand